

01 – 05 november

Een loflied wil ik zingen

over alle mensen die ongedwongen en ongevraagd
dezer dagen helende daden stellen,
verbinding en warmte brengen
waar verkillende afstand de regel wordt.

Zalig zij die opnieuw of voor het eerst
mensen dragen, verzorgen en liefhebben.

Zalig de mantelzorgers en verpleegkundigen
die strelend en reinigend
verkoeling brengen in het heetst
van een strijd op leven en dood.

Zalig de vaders en moeders
die overbezorgd misschien,
willen waken over gezondheid en vrijheid
nabij-zijn en loslaten van hun kind.

Zalig alle directeurs en adjuncten
die incasseren en bijsturen,
er net niet het hoofd bij verliezen
wanneer er nog maar eens
moet worden geschakeld en bijgestuurd.

Zalig de leerkrachten die,
voorbij de eigen angsten
toch dicht genoeg wil komen
om feiten en inzichten, dromen en twijfels
aan jonge mensen aan te bieden,
hen te laten wandelen, meer dan ooit,
tussen voelen, weten én geloven.

Zalig de jonge mensen
die zich niet laten vastrijden
in negatieve boodschappen,
maar met zorg en respect, veerkrachtig en creatief
meewerken aan een bevrijde wereld.

Zalig zij die tegen
de trage en versplinterende politiek
een woord van stormachtige liefde brengen.

november

November, de natuur valt stil.
De bladerloze takken
staan in de mist te zwijgen.
Bomen keren hun energie naar binnen
en lijken ons uit te nodigen
hetzelfde te doen.

Zalig zij die niet verlamd willen leven
in gewesten of regio's,
maar meer dan de eigen ideologie,
mensen voorop stellen.

Zalig zij die niet lauw willen spreken,
het talent bezitten én benutten
om te zeggen waar het op staat
zonder ooit hun geduld te verliezen.

Om zalige mensen te vinden
moet ik dezer dagen
dus geen grote inspanningen leveren,
ook heiligen zijn niet ver te zoeken.

Ik heb geen grote visioenen nodig
om te begrijpen hoe heel veel mensen
als zaligen in het leven staan
en teken van hoop en toekomst,
teken van die liefhebbende en meelijdende God zijn.

Ze wandelen zij aan zij
op wijze afstand,
maar laten elkaar niet los.
Ze geven ruimte aan aarzelende hoop.
Geknakt vertrouwen zullen ze niet vertrappelen.
Ze vinden leven meer dan heilig
om er niet zorgeloos mee om te springen.
Ze prevelen, bidden, - haast onhoorbaar -
in de stilte van de ochtend of het gloren van de nacht
woorden van licht en leven.

Ze wensen titels noch sokkels,
hebben geen verborgen agenda's,
spreken rechtlijnig en eenduidig,
brengen rust in de chaos
ontlokken een zachte glimlach op het gelaat
en laten ons dromen
van een lente die zeker komen zal.
Johan Poppe

"Ik was ziek
en gij hebt mij verzorgd.
Ik zat vastgekleusterd in mijn kamer
en gij hebt mij gebeld.
Ik was dakloos
en gij hebt mij onderdak bezorgd.
Ik voelde me ontredderd en verward
en gij hebt de stormen in mij gestild."

In de toe-gewijde aandacht van mensen voor mensen,
in de grenzeloze zorg van mensen voor mensen,
daar voelen we het diepste en hoogste menszijn,
daar voelen christenen de hartenklop van het evangelie in deze tijd.

In wat een mens voor een medemens over heeft,
toont zich de kwaliteit van humaniteit
én van religieus geloof.
Jean-Paul Vermassen

van Kwaad tot erger

Wie zomaar
een vogelei vertrapt,
een nest uithaalt –
zomaar een riet knakt,
een twijg breekt –
is bezig en bereid
alle geweld z'n gang te laten gaan.
Bid om vrede;
ga eerbiedig
met alles om.

+

Wie bang en slap
huilt met de wolven
in het bos –
met alle stromen meedrijft,
met alle winden meewaait –
is bezig en bereid
grote leugens
gelijk te geven.
Bid om waarachtigheid;
wees oprecht,
eerlijk als goud.

+

Wie onverschillig
weerlozen laat pakken –
zwakken laat vallen –
kleinen kleineren –
is bezig en bereid
alle kwaad te laten gedijen.
Bid om zorg;
sta in voor elkaar;
voor die minnetjes zijn
het meest.
Peer Verhoeven

de kracht van verbinden